

den her traktat giver nogle muligheder på grund af de formuleringer, der er, for, at man kan lave et stærkere samarbejde miljømæssigt og klimamæssigt, end man kan i dag.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Per Clausen (EL):

Nu er det jo rigtigt, som det blev sagt, at en del af de her debatter er blevet ført tidligere, og måske bliver der sagt ting mere end én gang, men der var en ting i det, fru Lone Dybkjær sagde, som jeg alligevel synes var lidt interessant, og som jeg godt vil have et svar på. Det var, at fru Lone Dybkjær sagde, at hun mente, at debatterne om EU ofte blev bedre, hvis de ikke blev knyttet sammen med en folkeafstemning.

Skal jeg forstå det sådan, at fru Lone Dybkjær mener, at den brede folkelige debat, der har været om Lissabontraktaten op til vedtagelsen i dag, har været bedre end den, der har været op til folkeafstemninger om tilsvarende spørgsmål tidligere?

Kl. 13:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes faktisk ikke, debatterne i forbindelse med folkeafstemninger er særlig gode debatter, det må jeg sige. Det er et spørgsmål, hvor der er mange fordrejninger fra begge sider – det vil jeg gerne sige; jeg vil ikke kun dadle modstanderne. For begge siders vedkommende er der tale om sådan nogle meget firkantede debatter, og det er meget lidt omkring det mere indholdsmæssige i det europæiske samarbejde, der kommer frem i de debatter. Det er det, jeg har savnet altid, og det er meget svært at få det frem, fordi det opløser sig i det her ja/nej og i de mere demagogiske fortolkninger.

Jeg ved ikke, om jeg udtrykte mig klart nok, men det er i hvert fald det, jeg mener med det. Men det er også derfor – det vil jeg gerne sige til hr. Per Clausen – at jeg lægger vægt på, at de oplysningsmidler er der, for jeg mener, at vi har en opgave i forbindelse med den her traktat, lige så vel som vi kan have det med andet af Folketingets lovgivning, i at prøve at sætte midler af til, at vi kan få nogle ordentlige diskussioner. Det er jo ikke enestående, at vi gør det i forbindelse med ny lovgivning. Det her er, hvad man i den sammenhæng kan kalde ny lovgivning, det er

nye regler, og derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi har oplysningsmidler, så vi kan forklare, hvem der kan påvirke de her processer, og også prøver at fortælle mennesker, at man kan påvirke det her meget mere, end man måske tror man kan.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:53

Per Clausen (EL):

Nu er jeg slet ikke afvisende over for at bruge oplysningsmidler på at oplyse om ting, der er vedtaget. Jeg tror da, at hvis man havde brugt mange midler på at oplyse om det reelle indhold af tidligere EU-traktater, ville de diskussioner, man havde haft om dem – også efterfølgende – have haft en højere kvalitet.

Men synes fru Lone Dybkjær ikke, at det ville være en endnu bedre ting, hvis vi også kunne få diskussioner om EU-traktater, inden de blev vedtaget? Det er jo det, der er problemet, nemlig at der har været vældig meget diskussion i Folketinget om denne Lissabontraktat, men at det jo ikke er lykkedes at føre den ud blandt befolkningen, og min påstand vil være, at hvis der skulle have været en folkeafstemning, var den blevet flyttet ud blandt befolkningen.

Så kan det jo godt være, at der havde været indlæg, der ikke kunne leve op til et eller andet kvalitetskrav, men så havde menneskene dog været involveret.

Så vil jeg bare stille det sidste spørgsmål til fru Lone Dybkjær: Når vi nu skal til at snakke forbehold, er fru Lone Dybkjær ikke enig med mig i, at man ikke kan nøjes med at afsætte 1½ måned til en folkelig debat om et forbehold, der skal ændres eller fjernes, men at der er brug for betydelig bedre tid?

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Lone Dybkjær (RV):

Vi har ikke lagt os fast på, hvor lang tid man skal bruge i forbindelse med forbeholdene. Det er da noget, vi vil drøfte, når vi nu har været igennem den her traktat, og der er jo formentlig et bredt flertal, der skal finde ud af, hvad de kan blive enige om. Men som udgangspunkt er vi jo tilhængere af, at der er mulighed for, at der kan føres en reel diskussion.

Så vil jeg gerne sige, at det jo altså ikke er mangel på midler – det må jeg desværre sige –